Հայ Սեծատունները

Ա.

Հայ մեծատուններն առ հասարակ ճանչցուած են Ադիրայ անունով։

Ադիրայ — Տոհմապետ, Տանուտէր, Մեծաւոր, Զելէպի, Հօճայ և Աղայ — բառերուն համազօր բառ մը, որ կը պարունակէ տոհմային հին մեծութեանց պարարտ դաղափարը։

Ադիրայ — կը թելադրէ մանաւանդ անծանօթ աւագութեան (dignité) մը դաղափարն ալ՝ բաւական սաստալից ամէն մեծութեանց պէս, որ ունին անծանօթ սկիզբ մը. սկիզբ մը՝ թերեւս նահապետական դարերու չափ հին ու իրենց անփոխարինելի հեղինակութեանն համեմատ մթին այլ իրական։

Պատմագէս ալ սակայն՝ իբրեւ ծագեալ արաբական դր, եդր, դրէդրն բառերէն՝ չատ նոր է 1 ու կը նշանակէ՝ դէթ ըստ Ճայնականին՝ հրամոգեր, հրամոգիր, եթէ՝ այդ սեմական ժողովուրդին սկզբնական աւանդականութեամբը՝ ժառանգուած չըլլայ յաջորդաբար Միջագետքի և Պաղեստինի տանուտէրներէն ու նշա-

1. Թուրքահայերուն մէջ՝ 1750էն աստին է որ աւելի պաշտօնապէս կը շեշտուի այս մակտիրն առ հասարակ։